

**Προς τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας ΓΠΑ:
Περί «γεωπονικών επιστημών», περί «γεωπονικής ομπρέλας», περί «γεωργικής μηχανικής»,
περί «γεωργικής τεχνολογίας και περιβάλλοντος», περί γεωπόνων πανεπιστημίων και περί
εξέλιξης ΓΠΑ.**

Τις τελευταίες ημέρες εμφανίστηκαν στο διαδίκτυο διάφορες απόψεις και αποφάσεις συλλόγων στο ΓΠΑ περί γεωπονικών επιστημών σε σχέση με τα περί εξέλιξης ΓΠΑ. Θα ήθελα πριν από όλα να σχολιάσω τα περί «γεωπονικών επιστημών». Έχει ειπωθεί αλλά και ο λεγόμενος «γεωπονικός κόσμος» έχει ασπασθεί απόψεις όπως: «Η αγροτική οικονομία είναι κλάδος των γεωπονικών επιστημών», «Η επιστήμη και τεχνολογία τροφίμων είναι κλάδος των γεωπονικών επιστημών», «Η γεωργική μηχανική είναι κλάδος των γεωπονικών επιστημών». Οι απόψεις αυτές προφανώς έχουν ως βάση το γεγονός ότι αφού η αγροτική οικονομία, τα τρόφιμα, οι γεωργικές μηχανές έχουν άμεση σχέση με τη γεωργία τότε και οι σπουδές περί την αγροτική οικονομία, τα τρόφιμα και τις γεωργικές μηχανές πρέπει να αποτελούν μέρος των γεωπονικών επιστημών. Αυτά όλα ήταν εξ' άλλου και τα αντικείμενα των γεωπόνων του Υπουργείου Γεωργίας και αυτά υπηρετούσαν οι σπουδές της ΑΓΣΑ και μέχρι σήμερα ακόμη οι σπουδές των Γεωπονικών Σχολών Θεσσαλονίκης και Θεσσαλίας. Όλα αυτά ήταν κατά κάποιο τρόπο συμβατά με την πριν δεκαετίες δομή του Υπουργείου Γεωργίας και αντιπροσωπεύουν την δυνατότητα να απορροφήσει ένας φοιτητής σε 5 χρόνια σπουδών ένα επίπεδο γενικών γνώσεων μερικών δεκαετιών πριν (ολίγα από όλα τα περί φυτικής παραγωγής με στοιχεία ισχνής εξειδίκευσης τύπου επαγγελματικής κατάρτισης).

Αν επεκτείνουμε λίγο την απαρχειωμένη αυτή λογική, ότι έχει σχέση με τη γεωργία (με την ευρύτερη έννοια δηλ. πρωτογενή, δευτερογενή και τριτογενή τομέα) ανήκει στις γεωπονικές επιστήμες. Να αναφέρω το εξής παράδειγμα: Τελευταία στη χώρα μας αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης αναπτύσσεται ο λεγόμενος αγροτουρισμός. Μήπως και οι σπουδές περί ξενοδοχειακών επιχειρήσεων ανήκουν στις γεωπονικές επιστήμες; Στην πραγματικότητα πολλές επιστήμες συνδράμουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την Γεωργική παραγωγή. Αν εφαρμόσουμε τη λογική αυτή τότε πρέπει να συμπεριληφθούν επιστήμες όπως και αυτές του Τοπογράφου Μηχανικού, Χημικού Μηχανικού, Πολιτικού Μηχανικού, Περιβαλλοντολόγου, Χημικού, Πληροφορικού κάτω από την λεγόμενη «Γεωπονική ομπρέλα». Γιατί όχι; Αφού όλες αυτές οι επιστήμες συμβάλουν ενεργά στη γεωργική παραγωγή και το Υπουργείο Γεωργίας απασχολεί πάρα πολλούς τέτοιους επιστήμονες ...

Με τα παραπάνω θέλω ακριβώς να δείξω ότι η σημερινή διάρθρωση των σπουδών με τα υπάρχοντα Τμήματα του ΓΠΑ είναι εντελώς αναχρονιστική. Ανταποκρίνεται σε οικονομίες όχι απλώς παρελθόντων ετών αλλά παρελθόντων αιώνων. Εφαρμόζουμε μια λογική σπουδών για τη παραγωγή «επιστημόνων» που έχουν αποκτήσει μια γενική «γεωπονική υποδομή» (που ουσιαστικά είναι ισχνή υποδομή φυτικής παραγωγής και έχει επιβληθεί αυθαίρετα) και πάνω σ' αυτήν την υποδομή υποτίθεται ότι χτίζουμε ειδικεύσεις όπως «αγροτική οικονομία», «επιστήμη τροφίμων», «γεωργική μηχανική» κλπ. Η λογική αυτή φέρνει στο μυαλό εποχές από παρελθόντες αιώνες όπου ο ίδιος γεωργός ήταν παραγωγός σιτηρών, φρούτων, λαχανικών, κρέατος και τυροκομικών και ταυτόχρονα έφτιαχνε (παρήγαγε) και τα αγροτικά του εργαλεία (δηλ. τις γεωργικές μηχανές) π.χ. το άροτρό του, τα κοφίνια του, τα δοχεία και εργαλεία επεξεργασίας του γάλακτος για να παράγει το τυρί του και το βούτυρο του. Αυτή δεν είναι σήμερα η «λογική» των σπουδών που προσφέρει το ΓΠΑ; Προσφέρουμε ένα γενικό κορμό περί «γεωπονίας» και μετά υποτίθεται φτιάχνουμε τον ειδικό επιστήμονα που θα μπορεί να λύσει ειδικά προβλήματα στον τομέα της εξειδίκευσης του αλλά ταυτόχρονα μπορεί να ασχοληθεί επαγγελματικά (υποτίθεται άλλωστε ότι έχει και αντίστοιχα επαγγελματικά δικαιώματα) και με ΟΛΑ τα προβλήματα της γεωργίας π.χ. φυτοπροστασία, σιτηρέσια, επεξεργασία γάλακτος, γεωργικά μηχανήματα κλπ. Αυτή η διάρθρωση σπουδών δεν είναι μόνο παρωχημένη και αναχρονιστική αλλά και αντιεπιστημονική και μάλιστα μπορεί να αποβεί και επικίνδυνη όσον αφορά την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Και αυτό θα αποδειχθεί παρακάτω.

Το πιο καταπληκτικό όμως είναι αυτό που συμβαίνει στον επαγγελματικό τομέα. Οι «γεωπόνοι» δηλ. οι απόφοιτοι ΟΛΩΝ των Τμημάτων του ΓΠΑ (και των άλλων Γεωπονικών Σχολών στην Ελλάδα) έχουν ίδια επαγγελματικά δικαιώματα. Δηλ. ο απόφοιτος π.χ. της κατεύθυνσης, Γεωργικής και Περιβαλλοντικής Μηχανικής (Γ&ΠΜ) του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ., έχει δικαίωμα να «ανοίξει μαγαζί» και να πουλά γεωργικά φάρμακα, καθώς το ΓΕΩΤΕΕ θεωρεί ότι έχει επαρκείς γνώσεις φυτοπροστασίας. Είναι σαν να δίνεται το δικαίωμα σε ένα οδοντογιάτρο να μπορεί να «ανοίξει» ένα φαρμακείο και να πουλά φάρμακα δεδομένου ότι έχει πάρει ένα προπτυχιακό εξαμηνιαίο μάθημα φαρμακολογίας. Ταυτόχρονα, οι απόφοιτοι της κατεύθυνσης Γ&ΠΜ του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. δεν έχουν δικαίωμα υπογραφής ενός σχεδίου για την παραγωγή ενός γεωργικού μηχανήματος. Και όχι μόνο δεν έχουν δικαίωμα υπογραφής αλλά και δεν μπορούν να διεκδικήσουν το δικαίωμα υπογραφής διότι απλά οι

σπουδές των δεν έχουν επάρκεια τεχνικής υποδομής και άρα δεν συνιστούν στο σύνολό τους σπουδές μηχανικού. Το δικαίωμα της υπογραφής αυτής, το έχει ο Μηχανολόγος Μηχανικός, ελέω ΤΕΕ, ο οποίος έχει μεν υποδομή σπουδών μηχανικού αλλά δεν έχει ιδέα περί γεωργικών μηχανημάτων. Τα αποτελέσματα αυτής της κατάστασης τα πληρώνει η Ελληνική οικονομία και ειδικότερα η βιομηχανία γεωργικών μηχανημάτων και γεωργικού μηχανολογικού εξοπλισμού (γεωργικά μηχανήματα πάσης φύσεως, θερμοκήπια κ.λπ.) η οποία δεν μπορεί να βρει στην Ελλάδα ειδικούς επιστήμονες που να ικανοποιούν τις ανάγκες της αλλά επίσης δεν μπορεί να καινοτομήσει με νέα προϊόντα ή να βελτιώσει τα υπάρχοντα διότι δεν μπορεί να στελεχωθεί με επιστήμονες υψηλής στάθμης.

Η διάρθρωση λοιπόν των σπουδών στο ΓΠΑ (και στα άλλα αντίστοιχα ΑΕΙ στη χώρα) φέρει το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για τη μέτρια έως χαμηλή ποιότητα υπηρεσιών που προσφέρουν οι «Γεωπόνοι» στους διάφορους τομείς οικονομικών δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη γεωργία διότι οι απόφοιτοι του ΓΠΑ (εκτός της Φυτικής Παραγωγής) είναι ημιμαθείς περί την φυτική παραγωγή και ημιμαθείς στα περί της ειδικεύσεως που υποτίθεται ότι έχουν αποκτήσει. Το υπόλοιπο μέρος της ευθύνης αφορά το υπάρχον θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των ΑΕΙ, τα κόμματα, τους καθηγητές και τους φοιτητές. Η επέκταση της συζήτησης στα τελευταία θέματα ξεφεύγει από τους σκοπούς της παρούσας παρέμβασης.

Νομίζω ότι από τα προηγούμενα έχει γίνει φανερό ότι η δομή του Πανεπιστημίου μας είναι αναχρονιστική καθώς δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές ή κατάσταση της Ελληνικής οικονομίας. Όμως, όπως ανέφερα και παραπάνω, είναι και αντιεπιστημονική. Πολλές φωνές από όλα τα Τμήματα του ΓΠΑ εκτός Φυτικής Παραγωγής ακούγονται τα τελευταία χρόνια: «με το σημερινό πρόγραμμα σπουδών οι απόφοιτοί μας δεν είναι ούτε γεωπόνοι, ούτε οικονομολόγοι, ούτε γεωργο-οικονομολόγοι», «η εκπαίδευση που προσφέρεται σήμερα από το Τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων με τη δέσμευση του λεγόμενου κορμού δεν είναι ικανοποιητική», «οι απόφοιτοι του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. δεν έχουν ταυτότητα, δεν είναι γεωπόνοι, δεν είναι περιβαλλοντολόγοι, δεν είναι μηχανικοί, κανείς δεν τους ζητά με την εξειδίκευση τους στην αγορά εργασίας».

Γιατί συμβαίνουν αυτά; Νομίζω ότι σιγά-σιγά οι περισσότεροι συνειδητοποιούμε ότι η σύγχρονη ορθολογική οργάνωση των σπουδών που παρέχει ένα Πανεπιστημιακό Τμήμα, και σύμφωνα με διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης Πανεπιστημιακών σπουδών, επιβάλλει να περιλαμβάνει σαφείς και ισχυρούς συνδέσμους μεταξύ του τίτλου του Τμήματος, του περιεχομένου των σπουδών, του τίτλου σπουδών και αντίστοιχων επαγγελματικών δικαιωμάτων, (βλέπε π.χ. www.abet.org). Τους συνδέσμους αυτούς (στο σύνολό τους), τα Τμήματα του ΓΠΑ που παρέχουν εξειδικεύσεις (εκτός Φυτικής Παραγωγής), ΔΕΝ τους περιλαμβάνουν.

Εάν συνεχίσουμε ως ίδρυμα να εμμένουμε στη «λογική» ότι κάθε τι που έχει σχέση με τη γεωργία πρέπει να θεραπεύεται από γεωπόνους (όπου ο τίτλος Γεωπόνος στην Ελληνική κοινωνία, το Υπουργείο Γεωργίας και το ΓΕΩΤΕΕ παραπέμπει ευθέως στο φυτοτέχνης), και επομένως πρέπει οι απόφοιτοι γεωπόνοι να «εφοδιάζονται με ένα ελάχιστο γεωπονικό κορμό», θα συνεχίσει το Πανεπιστήμιό μας να παράγει ημιμαθείς αποφοίτους. Πρέπει να εγκαταλείψουμε την παράλογη αυτή δομή. Εάν δεν θέλουμε εμείς να φτιάξουμε νέα σύγχρονα Τμήματα θα αναλάβουν το έργο αυτό άλλα Πανεπιστημιακά Ιδρύματα, (ήδη έχουν αρχίσει να εμφανίζονται τέτοια Τμήματα καθώς εμείς συζητάμε επί χρόνια τώρα κωλυσιεργώντας...).

Πρέπει να τονίσω τα παρακάτω που έχουν ειπωθεί πολλές φορές αλλά πολλοί δεν τα έχουν συνειδητοποιήσει ακόμα:

- Οι επιστήμονες που θα θεραπεύσουν προβλήματα οικονομίας στη γεωργία πρέπει να είναι οικονομολόγοι με εξειδίκευση στην αγροτική οικονομία και όχι γεωπόνοι (φυτοτέχνες δηλαδή) με εξειδίκευση στην οικονομία. Εξειδίκευση στην οικονομία χωρίς ικανή υποδομή οικονομολόγου δεν νοείται.
- Οι επιστήμονες που θα ασχοληθούν με τα τρόφιμα πρέπει να είναι επιστήμονες τροφίμων και όχι γεωπόνοι (φυτοτέχνες δηλαδή) με εξειδίκευση στα τρόφιμα.
- Οι επιστήμονες που θα ασχοληθούν με τη γεωργική μηχανική πρέπει να είναι μηχανικοί με γνώσεις γεωπονίας και όχι γεωπόνοι (φυτοτέχνες δηλαδή) με εξειδίκευση στη γεωργική μηχανική. Εξειδίκευση στη μηχανική χωρίς ικανή υποδομή μηχανικού δεν είναι εφικτή.
- Οι επιστήμονες που θα θεραπεύσουν περιβαλλοντικά προβλήματα (συμπεριλαμβανομένης και της γεωργίας) πρέπει να είναι πριν απ' όλα περιβαλλοντολόγοι ή μηχανικοί βιοσυστημάτων ή μηχανικοί περιβάλλοντος και όχι γεωπόνοι -φυτοτέχνες δηλαδή- με εξειδίκευση στο περιβάλλον.

- Και βέβαια, οι επιστήμονες που θα ασχοληθούν με την φυτική παραγωγή πρέπει να είναι γεωπόνοι-φυτοτέχνες ενώ οι επιστήμονες που θα ασχοληθούν με την ζωική παραγωγή πρέπει να είναι γεωπόνοι-ζωοτέχνες.

Είναι προφανές ότι στη διάρκεια ενός προγράμματος με μαθήματα σε 9 εξάμηνα δεν μπορεί ο απόφοιτος να σπουδάσει και οικονομολόγος και γεωπόνος -φυτοτέχνης δηλαδή-, ούτε περιβαλλοντολόγος και γεωπόνος -φυτοτέχνης δηλαδή-, ούτε γεωπόνος -φυτοτέχνης δηλαδή- και γεωργικός μηχανικός. Θα αναφέρω μερικά παραδείγματα από τη γεωργική μηχανολογία για να γίνω πιο κατανοητός. Μια λέξη κλειδί για τον επιστήμονα-μηχανικό είναι «ο σχεδιασμός». Ένα παράδειγμα σχεδιασμού αφορά την ανάπτυξη ενός νέου μηχανήματος, ενός εξαρτήματος π.χ. ενός σταλάκτη για άρδευση με σταγόνες, μιας διαδικασίας επεξεργασίας κτηνοτροφικών αποβλήτων για παραγωγή ενέργειας κ.λπ. Ας πάρουμε το παράδειγμα σχεδιασμού ενός σταλάκτη: Πόση «γεωπονία» -φυτοτεχνία δηλαδή- πρέπει να γνωρίζει ο επιστήμονας που θα σχεδιάσει το σταλάκτη; Η απάντηση είναι: Αρκετή. Τι πρέπει να γνωρίζει περισσότερο; «Μηχανική -δηλ. engineering-» ή «Γεωπονία» -φυτοτεχνία δηλαδή-; Η απάντηση είναι «Μηχανική» διότι αν δεν γνωρίζει «Μηχανική» δεν θα μπορεί να σχεδιάσει τον σταλάκτη ενώ αν δεν γνωρίζει «Γεωπονία» -φυτοτεχνία δηλαδή-, απλώς μπορεί να τον σχεδιάσει λάθος. Ερωτώ: σήμερα ο απόφοιτος της κατεύθυνσης Γ&ΠΜ ή της κατεύθυνσης Διαχείρισης Υδατικών Πόρων του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. μπορεί να σχεδιάσει ένα σταλάκτη; Η απάντηση είναι ΟΧΙ, διότι δεν έχει επαρκείς γνώσεις «μηχανικής» ενώ έχει υπερβολικές και άχρηστες γνώσεις «γεωπονίας» -φυτοτεχνίας δηλαδή-.

Μπορούμε να παράγουμε σήμερα ένα απόφοιτο «Γεωπόνο-Μηχανικό»; Η απάντηση είναι ΝΑΙ ... σε περίπου 8 χρόνια σπουδών, δηλαδή στην πραγματικότητα ΟΧΙ! Τι αποφοίτους παράγουμε σήμερα; Αποφοίτους που έχουν καταρτιστεί και μπορούν να «καταλάβουν» ή στην καλύτερη περίπτωση να επιλέξουν και να χρησιμοποιήσουν ένα γεωργικό μηχάνημα. Π.χ. να επιλέξουν ένα σταλάκτη κατάλληλο για άρδευση ενός θερμοκηπίου. Σε καμιά περίπτωση να τον σχεδιάσουν! Δηλαδή έχουμε καταντήσει ΤΕΙ διότι απλώς καταρτίζουμε τους φοιτητές μας πως να λειτουργούν και πως να χρησιμοποιούν τους σημερινούς σταλάκτες δηλαδή τη σημερινή γεωργική τεχνολογία. Όταν αύριο θα έχουν παραχθεί νέοι σταλάκτες, δηλαδή νέες τεχνολογίες, οι απόφοιτοί μας δεν θα μπορούν να τις χρησιμοποιήσουν. Ούτε συζήτηση βέβαια για το αν εφοδιάζουμε τους σημερινούς αποφοίτους μας με επαρκείς γνώσεις για σχεδιασμό νέων προϊόντων ή ανάπτυξη νέων τεχνολογιών ή νέων υλικών φιλικών προς το περιβάλλον!

Τα παραπάνω νομίζω εξηγούν και γιατί δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ικανή εναλλακτική ενός Τμήματος «Γεωργικής Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος». Η πρόταση αυτή εμφανίστηκε χωρίς καμιά τεκμηρίωση και κανένα περιεχόμενο. Τι σημαίνει «Γεωργική Τεχνολογία»; Ουσιαστικά ως τίτλος σπουδών είναι καθιερωμένος σε όλα τα ΤΕΙ Γεωργικής Τεχνολογίας. Αλλά μήπως στην πρόταση, «γεωργική τεχνολογία» σημαίνει «γεωργική μηχανική»; Αν ναι, τότε ουσιαστικά προτείνεται να μετονομάσουμε το υπάρχον Τμήμα ΑΦΠ&ΓΜ σε «Γεωργικής Τεχνολογίας και Περιβάλλοντος». Μα στα προηγούμενα εξηγήσαμε ότι είναι και παρωχημένο και αντιεπιστημονικό εκτός αν θέλετε να κάνουμε το υπάρχον Τμήμα ΑΦΠ&ΓΜ 8-ετούς ή και 10-ετούς φοίτησης καθώς θα παράγει «γεωπόνους-φυτοτέχνες-γεωργικούς μηχανικούς-περιβαλλοντολόγους», δηλαδή πανεπιστήμονες! Επαναλαμβάνω: «γεωπονία» -φυτοτεχνία δηλαδή- και «γεωργική μηχανική» δεν μπορούν να συστεγαστούν κάτω από ένα κοινό πρόγραμμα σπουδών 9 εξαμήνων. Η εξήγηση είναι πολύ απλή: Οι δύο επιστήμες δεν «χωράνε» σε 9 εξάμηνα σπουδών ούτε και χρειάζονται μαζί εκτός αν κάποιος επιθυμεί να πάρει δύο πτυχία. Αλλά η απόκτηση δύο πτυχίων είναι δυνατή και αποτελεί θέμα που αφορά όλες τις επιστήμες και πτυχία! Για τον ίδιο λόγο, ούτε η «γεωργική μηχανική» και η «επιστήμη περιβάλλοντος» μπορούν να συστεγαστούν κάτω από ένα κοινό πρόγραμμα σπουδών 9 εξαμήνων. Αυτοί άλλωστε είναι και οι λόγοι που το σημερινό πρόγραμμα σπουδών του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. είναι διαρθρωμένο σε τρεις κατευθύνσεις που κάθε μία έχει διαφορετικό πρόγραμμα σπουδών. Ουσιαστικά τρία πτυχία συστεγάζονται σε ένα Τμήμα.

Ποια Τμήματα μπορούν να δημιουργηθούν σήμερα στο Πανεπιστήμιό μας που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της Ελληνικής οικονομίας; Δεν πρόκειται να αναφερθώ σε στατιστικά στοιχεία ούτε σε μακροσκελείς οικονομικές αναλύσεις για τη κατάσταση της Ελληνικής και της διεθνούς οικονομίας. Απλά θα αναφερθώ στο αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η γεωργία (η πρωτογενής παραγωγή) συμμετέχει στα τελευταία χρόνια στο σύνολο του ΑΕΠ με συνεχώς μειούμενο ποσοστό, με προοπτικές στα επόμενα χρόνια να μειωθεί ακόμα περισσότερο και με πιο γρήγορους ρυθμούς, (αυτός είναι νόμος της οικονομίας που δεν μπορεί να αμφισβητήσει κανείς). Και αυτό συμβαίνει όχι διότι μικραίνει η γεωργική παραγωγή, αλλά απλά διότι ενώ μεγαλώνει το ΑΕΠ, μεγαλώνει πολύ ταχύτερα η συμμετοχή στο ΑΕΠ των άλλων κλάδων της οικονομίας (εκτός της πρωτογενούς παραγωγής). Ταυτόχρονα η Ελληνική

γεωργία αναγκάζεται σήμερα να προσφέρει προϊόντα ανταγωνιστικά στη διεθνή αγορά, προϊόντα υψηλής ποιότητας απαλλαγμένα από επικίνδυνες χημικές ουσίες, ενώ και η παραγωγή τους δεν πρέπει να επιβαρύνει το περιβάλλον. Οι εξελίξεις αυτές κάνουν φανερούς τους κύριους στρατηγικούς στόχους για την εξέλιξη του Πανεπιστημίου μας:

1. Παραγωγή ικανού αριθμού επιστημόνων (γεωπονικών σπουδών που θα ορίζονται πλέον ως επιστήμονες φυτικής και ζωικής παραγωγής και μη γεωπονικών σπουδών) υψηλής στάθμης άρα και κατάλληλης εξειδίκευσης, για την εξυπηρέτηση των σύγχρονων αναγκών της Ελληνικής γεωργίας (με την ευρεία έννοια και όχι μόνο της πρωτογενούς παραγωγής).
2. Παραγωγή επιστημόνων που θα εξυπηρετήσουν και κλάδους εκτός της γεωργίας (με την ευρεία έννοια), π.χ. επιστήμονες βιοτεχνολόγοι και όχι γεωπόνους γεωργικής βιοτεχνολογίας, οικονομολόγοι και όχι γεωπόνους γεωργο-οικονομολόγοι, μηχανικοί βιοσυστημάτων και όχι γεωπόνους «γεωργικής τεχνολογίας και περιβάλλοντος», περιβαλλοντολόγοι και όχι γεωπόνους με στενή ειδίκευση στο γεωργικό περιβάλλον (καταδικασμένοι εξ' αρχής σε περιορισμένες επαγγελματικές προοπτικές και επιλογές), επιστήμονες πληροφορικής και όχι βέβαια γεωπόνους-πληροφορικούς. Είναι νομίζω προφανές ότι οι απόφοιτοι αυτοί θα έχουν περισσότερες ευκαιρίες για επαγγελματική αποκατάσταση από τους σημερινούς αποφοίτους καθώς θα βγαίνουν στην αγορά εργασίας με ξεκάθαρη ταυτότητα και αντίστοιχα ξεκάθαρο περιεχόμενο σπουδών.
3. Εξασφάλιση των προϋποθέσεων σύνδεσης τίτλου Τμήματος, περιεχομένου σπουδών, τίτλου σπουδών και αντίστοιχων επαγγελματικών δικαιωμάτων. Ας μην ξεχνάμε ότι είτε το θέλουμε είτε όχι, η «αξιολόγηση» μας έχει χτυπήσει την πόρτα με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ενώ έχει ήδη δρομολογηθεί η ίδρυση μη κρατικών Πανεπιστημίων.

Το Πανεπιστήμιό μας κινδυνεύει να περιθωριοποιηθεί αν δεν ακολουθήσει τις σύγχρονες εξελίξεις της επιστήμης. Είναι αδιανόητο το γεγονός ότι ενώ το Πανεπιστήμιό μας κατέχει την τεχνογνωσία (επιστημονικό προσωπικό και υλικο-τεχνική υποδομή) για την άμεση επίτευξη των παραπάνω στρατηγικών στόχων να κωλυσιεργούμε επί τόσα χρόνια, ενώ ταυτόχρονα νέα Τμήματα δημιουργούνται εκ του μηδενός.

Άμεσα λοιπόν είναι δυνατό να λειτουργήσουν τα «μη γεωπονικά» Τμήματα «Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής», «Εφαρμοσμένης Οικονομίας», «Βιολογίας-Βιοτεχνολογίας», «Επιστήμης Περιβάλλοντος», «Μηχανικών Βιοσυστημάτων», ενώ στη σχολή Γεωπονικών Επιστημών θα ενταχθούν τα Τμήματα «Επιστήμης Φυτικής Παραγωγής» και «Επιστήμης Ζωικής Παραγωγής και Υδατοκαλλιεργειών» με ανεξάρτητα προγράμματα σπουδών. Το Γενικό Τμήμα και το Τμήμα Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων και Γεωργικής Μηχανικής θα καταργηθούν όταν ξεκινήσουν τη λειτουργία τους τα νέα Τμήματα. Να διευκρινίσω ότι «μη γεωπονικό» Τμήμα δεν σημαίνει ότι και οι απόφοιτοί του δεν θα ανήκουν στο ΓΕΩΤΕΕ. Οι πτυχιούχοι ορισμένων «μη γεωπονικών» Τμημάτων θα μπορούσαν να εντάσσονται στο ΓΕΩΤΕΕ με διαφορετικά όμως κατά περίπτωση επαγγελματικά δικαιώματα που να αντιστοιχούν στις σπουδές τους (μήπως τα επαγγελματικά δικαιώματα που πρέπει να έχουν οι «επιστήμονες τροφίμων» τα έχουν ήδη αποκτήσει ή τα διεκδικούν οι κτηνίατροι; βλέπε Κτηνιατρική Σχολή - 7^ο Κύκλο Σπουδών – Επιστήμες Τροφίμων). Οι απόφοιτοι των Τμημάτων «Επιστήμης και Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής» και «Επιστήμης Περιβάλλοντος» μπορούν να ενταχθούν στο ΓΕΩΤΕΕ ως «Επιστήμονες Τροφίμων» και ως «Περιβαλλοντολόγοι» και όχι ως «Γεωπόνους». Πώς τοποθετείται το ΓΕΩΤΕΕ στις απόψεις αυτές;

Σε επόμενη επικοινωνία θα αναφερθώ (μαζί και με άλλους συναδέλφους από το Τμήμα Α.Φ.Π.&Γ.Μ.) πολύ συγκεκριμένα στα προβλήματα του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. και τους λόγους που το Τμήμα αυτό πρέπει να καταργηθεί και στη θέση του να δημιουργηθούν δύο νέα Τμήματα (μη γεωπονικά): Τμήμα Επιστήμης Περιβάλλοντος και Τμήμα Μηχανικών Βιοσυστημάτων. Επίσης θα περιγράψουμε αναλυτικά το περιεχόμενο (γνωστικά αντικείμενα και πρόγραμμα σπουδών) του νέου Τμήματος Μηχανικών Βιοσυστημάτων και θα προτείνουμε συγκεκριμένες λύσεις στο πρόβλημα των αποφοίτων του Τμήματος Α.Φ.Π.&Γ.Μ. αλλά και των σημερινών φοιτητών του Τμήματος μετά την κατάργησή του.

Πολλές ευχές σε όλους για μια παραγωγική νέα χρονιά.

3-1-2006

Γεώργιος Παπαδάκης, Αναπλ. Καθηγητής
Δ/ντής Τομέα Αγροτικών Κατασκευών & Γεωργικής Μηχανολογίας
Αναπλ. Πρόεδρος Τμήματος ΑΦΠ&ΓΜ